



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris  
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

**Thomas <von Kempen>**

**Dvaci, 1625**

Orationes Admodvm Piæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

tam lætanter ex hoc mundo transit, quàm verus obediens, mitis, & humilis corde: renuntians perfectè omni propriæ voluntati, subditus Deo & hominibus propter Deum ex virtute sine mora. Magna virtus, magna gratia, vincere seipsum, & mori omni hora. Dura pugna, sed gloriosa & æterna præmia reddentur pro victoria consummata.

# ORATIONES

## AD MODUM

### PIÆ.

#### ORATIO I.

##### *Oratio de amore & laude B. virginis Mariæ.*

**D**Eprecor te, benignissima Dei genitrix virgo Maria, ut pietatem tuam & dulcissimam charitatem, qua semper existis plena, mihi seruo tuo pauperi & infirmo aperire nunc & in perpetuum digneris; atque instillare intimis cordis mei serenijs dulcedinem tuam, quam geris in pectore tuo, & habes absconditam in vberibus tuis sanctissimis, quatenus te matrem super omnes benedictam, & unicum filium tuum Dominum nostrum Iesum Christum, puro & integro corde amare, & deuotissimè laudare valeam; & ita mihi ex hoc bene fiat super terram, omnibus diebus vitæ meæ, in amore & spiritus seruore, tibi & filio tuo seruando.

2. O aurea rosa, tota suavis & formosa, virgo MARIA, perueniant queso ad te preces meæ instanter effusæ, quibus pulso ante ostium tabernaculi tui, quod est in domo Domini in hac presenti hora, confidens de tua affluenti misericordia in quacunque fuero tribulatione & angustia. Nam tu mater es misericordiæ, & per te suscipitur peccator in maximam spem veniæ. Sed & maior est bonitas & pietas tua, quàm rumor, quem audiui in terra meâ. Quia vincis omnem laudem & gloriam Sanctorum, & præcedis propterea (virgo beata & Domina veneranda) in virtute dulcedinis & mansuetudinis, Angelicam etiã creaturam. At nisi sic esset, vnde miseris & reis tanta infundi consolationis dulcedo, tantaque alacritate veniæ posset ingeri? Nam tu exhauriri non poteris, quia in te requieuit nouem mensibus, infinita bonitatis

tatis fons Iesus Christus. Tu es ornamentum cæli cælorum. Tu gaudium & iubilatio omnium Sanctorum. Tu es reclinatorium aureum Sancti Sanctorum. Tu tripudium & expectatio patrum antiquorum. Per te matrem benedictam virginem singulariter præelectam, datur omnibus, & promittitur cunctis divinam misericordiam exorantibus, indulgentia peccatorum, & fors inter filios Dei, & beatitudo sine fine mansura in regno utique cælorum.

3. O clarissima stella renitens in cælo, cæli regina. O Domina mundi, nulla potest comparari tuæ virgineæ pulchritudini, qualiscunque virgo ornata virtute cælesti. Quia tu es, post vnicum filium tuum Iesum Christum, prima inter omnes sanctos & sanctas nobilissimaque creatura: quam Deus pater præsciuit ante secula, & creavit in plenitudine temporis, ut esses vnigeniti filij eius mater intacta. Quem quidem peperisti cum ineffabili gaudio, & stupendo æternoque miraculo, in salutem omnium credentium. Te igitur, ô beatissima, omniumque virginum regina pulcherrima, totius iam orbis mediatrix effecta: Te, ô perpetua virgo Maria, cum iucundissimo cordis iubilo, affectuque purissimo, laudet & glorificet summeque veneretur, & intimè diligat omne genus humanum. Et omnis creatura cæli & terræ, quam condidit Deus in laudem & gloriam sui altissimi nominis, tibi personet gratiarum dulcifonas melodias. Amen.

## ORATIO II.

*Oratio ad B. V. Mariam, ut subueniat in hora mortis.*

1. O Amantissima Dei genitrix virgo semper MARIA, quæ superabundas dulcedine mirabili, quam capere & enarrare non valet mens humana. Ecce adsum ego seruus tuus, cum intima affectione cordis mei, humiliter me inclinans ante gloriosissimam sedem tuam, super omnes choros Angelorum in cælesti regno exaltatam. Quam idcirco meruisti dignissima mater Dei, quoniam inuenta es humillima inter omnes filias Hierusalem, & placuisti oculis eius virgo decora valde, nec fuit tui similis in omni terra. En iterum flecto me ante scabellum vestigiorum tuorum, deuotis labijs & mundo corde, officiosissimè & salutare & collaudare desiderans. Sed scio electa mater, quia dignus non sum leuare impuros oculos meos, quos sæpius inquinasti, concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia vitæ, in serenissimam faciem tuam diuino lumine radiantem, omnique cælesti militiæ admirandam: quæ labijs candidissimis, & rubentibus rosis, aureisque flosculis, ex omni parte decentissimè adornata es. Ideoque confundor ab impuritate mea, tristè pen-

tans indignitatem meam. Sed rursus, propter multitudinem misericordiae tuae; spem gero bonam & firmam impetrandi citius gratiam & plenam reconciliationem, te mihi benignè apparente, & pro me interpellante. Quid aliud possum de misericordissima matre, & de dulcissima virgine, nisi misericorditer & dulciter sentire, in meum & omnium peccatorum solatium? Propter hanc clementiam & mansuetudinem, sub tuam protectionem confugio: ubi infirmi accipiunt virtutem, & captiui liberationem. Esto ergo misericors mihi, & bona mater cordi meo: ut felici experientia, nunc sentiam te omnium esse consolatricem, omniumque tibi seruentium & in te sperantium fidissimum subleuamen.

2. Iterum precor te gloriosissima mater Dei MARTA, quatenus ab hac praesenti hora, usque ad extremam horam, propitio ac sereno vultu, cordeque dulcissimo, super me respicere non fatigeris: sed in tua custodia me accipias; atque sanctissima brachia tua super me, quocumque ambulauero, maternaliter expandas. Cum autem venerit dies meus nouissimus, quem ignoro, & hora mortis metuenda valde, quam non possum praeterire: ô clementissima Domina mea, singularis fiducia in omni angustia, sed in hora mortis maximè, tunc memento mei, & assiste fini vitae meae, consoliando trepidantem animam meam. Protege eam ab illis tetris & immundis spiritibus, ne audeant me appropinquare: quam tua gratiosa praesentia dignetur, cum multitudine Angelorum & Sanctorum, visitare. Satage quoque placare mundissimis precibus tuis, priusquam decedam ex hac luce, diuinam faciem filij tui, quem toties & tam grauius offendi peccatis meis. Post hæc, suscipe enauigantem ab hoc exilio inopem animam: & Introduce eam per portas caeli, ad amena paradisi. Statue me iuxta te, & loquere ad filium tuum pro me, Regem omnium seculorum, verbum bonum & suauis, quæ ab ore Gabrielis benedictum illud Aue accepisti. Per cuius virtutem, me conseruare digneris viventem atque morientem: & dona mihi hanc obsequere cum deuotione cordis sapius replicare, in laudem & gloriam melliflui & benedicti nominis tui. Accipe itaque deprecationem serui tui, quam modò coram te fundo: & respice in me, misericordissima mater IESU virgo MARIA, super omnes dilecta, & recordare mei semper. Quod si aliquando obliuiscor tui, hoc utique est in magna displicentia mihi. Sed tamen tu noli mei obliuisci, quæ misericordiam omnibus peperisti. Vale iam virgo MARIA: Ecce te saluto flexis genibus, tibi inclino deuotis guttibus, tibi gratias ago coniunctis manibus. Et ut orationem meam libenter audias & confirmes, adhuc vna reuerenda salutatione

fatione faciem tuam honorabo: Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Iesus Christus. Amen.

## ORATIO III.

*Oratio ad B. Virginem Mariam, pro speciali consolatione.*

**S**Vscipe, misericordissima mater Dei Maria, seruum tuum ad te de quacumque tribulatione fugientem. Suscipe me Virgo pijsissima, sicut vnicum non habentem consolatorem. Vide Domina mea afflictionem meam, & sinum clementiae tuae aperi mihi. Ecce pulso, clamo, peto, & adoro. Non recedo, nec te dimitto; sed tibi adhærebo, donec miserearis mei. Scio incomparabilem dulcedinem tuam: novi affectum maternalem cordis tui, ex abundantia diuini amoris sic liquefactum, vt desperare de tua consolatione nimis sit forefactum. Ideoque frequentissimè & desideratissimè me confero ad te: vt siue bene siue etiam malè mecum fuerit, semper tuis gratiosis auxilijs merear amicitri, & suauissimis consolationibus oris tui resoueri. Te enim loquente consolatoria, quæ iam poterit cordi inesse tristitia? Aut quomodo illi nocebit inimicus, cui ad te patet semper liber recursus? Inclina itaque nunc benignissima mater humiles aures tuas precibus meis. Inclina illustris virgo hydriam tuam, & da mihi pauillum bibere: hoc est, de copiosa gratia tua, quæ in te latet & exuberat, paruulam mihi consolationem effunde. Est enim pro presenti valde necessaria, & omni tempore acceptabilis, nec vnquam pro paucitate fastidibilis. Tantæ siquidem efficacis est & nobilitatis, etiam guttula stillans ex ore tuo super labia mea: vt eius comparatione vile sit & nihilum omne delectabile in hac vita. Propterea dilectissima M A R I A, diues & larga in donis, in verbis quoque gratiæ mirabiliter suavis: in cuius virginali utero summa habitauit sapientia, vt quàm Spiritus sanctus ab initio consecrauit, Angelus custodiuit, Archangelus docuit, virtus Altissimi ebumbravit, refice me salutaribus monitis tuis. Dic verbum tantum, & consolabitur anima mea. Non peto rem difficilem, nec aliquid impossibile, sed hoc tantum precor, Domina mea, loquere mihi verbum solatiij intimi, quod auditui meo det gaudium & lætitiã. In necessitate mea ad te venio: Eia suscipe me vultu benigno. In hoc cognosceet seruus tuus, quia inuenit gratiam coram oculis tuis: si ei aliquid amicabile protuleris; si consolationem, quam à te expectat, non diu tardaues.

2. Veni

2. Veni charissima Maria, cum melliflua vnctiōe tua, ad visitandum cor meum in tribulatione sua. Quia tu optimè nosti lenire dolores cordis, & ad pacem pristinam reformare. Veni pijsissima Domina, cum noua Christi gratia: & iacentem seruum tuum erige dextera tua sancta. Veni electa mater Dei, & solitam tuæ miserationis largitatem mihi reuela. Quia, vt cernis, ad nihilum redactus sum: sed tui oblitus non sum, nec obliuiscar in æternum. Veni ergo, veni spes mea, & gaudium meum; dilecta, & dulcis virgo M A R I A. Quia te veniente, & mecum sermociante, omnia pariter bona venient, mala autem longius foris stabunt. O quàm desiderabile, quàm ingens & lætabile mihi erit, audire verbum matris Domini mei Iesu Christi! Sed quale verbum? Verbum vtique pium, dulce satis, & amicum: quod audiuit beatissimus Apostolus Ioannes, à dilecto sibi magistro, filio tuo, quando illi dixit: Ecce mater tua. Hoc ille audiuit à Domino, sed ego idem peto audire à te Domina mea, in spiritu & deuotione mentis. Dic ergo mihi: Ecce mater tua: Ecce ego sum. Ad hanc benignissimam vocem tuam, reconcalescat anima mea: læteturque coram te, sicut lætari solet filius inuenta matre sua. Intret, intret amicabilis vox ista in aures cordis mei, & ex suavi alloquentia oris tui, simul influat spiritualis quædam consolatio Spiritus sancti. Sumat cor meum fiduciam nouam, timor abscedat, ambiguitas non me moueat amplius: nec desperatio per varias tentationes frangat; sed consoletur me verbum istud, quod à te petij audire, & cordi meo attentis commendare: Ecce mater tua. Amplectere nunc anima mea hanc commendationem: amplectere dulcissimam M A R I A M: amplectere Dei matrem, cum paruulo filio suo IESV, præ filijs hominum speciosissimo, gratias illi agendo semper. Quia ipsa est, quæ preces consuevit audire pauperum: nec inconsolatos dimittit, quos perseveranter ad se clamare conspexerit. Hæc est illa Deifera virgo, & virga mystica, quæ ex regali stirpe progenita, diuini floris protulit amigdalum, ipsum Christum, regem ac saluatorem omnium: Cui sit honor & gloria in secula seculorum. Amen.

## O R A T I O I V.

*Oratio ad B.V. Mariam quacumque tribulatione insurgente.*

**I.** A V E M A R I A, gratia plena, Dominus tecum, virgo serena. Aue singularis spes egenorum. Aue benigna mater orphanorum. O Maria quando omnes cali portæ clausæ sunt, & ad Deum vndique mihi accessus denegatur propter peccata mea: Quando omne consilium & robur mentis à me recedit, & in nulla re me  
ipsum

ipsum iuuare possum : Quando radium presentis vitæ & anxietas cordis me ita constringit, vt penè nihil in hoc mundo libeat, Quando sol lætitiæ, in noctem transit pauoris & mœstitiæ. Quando cœlestis subtrahitur consolatio, & grauis imminet desolatio : Quando venti tentationum insurgunt, & motus passionum se erigunt : Quando etiam infirmitas improuisa accidit, & alia qualibet aduersitas occurrit : Quando hæc omnia veniunt super me, vbi fugiam, & quò me vertā, nisi ad te benignissimam consolatricem pauperum ? Et quorsum respiciam, vt portum attingam salutis, nisi ad præclarissimam maris stellam, semper fulgentem, & nunquam sui luminis gratiam abscondentem : O MARIA dilecta, & dulcis mater : tu es ista præclarissima maris stella, quæ vnuerfos in te respicientes, & ad te clamantes consolaris, & ad portum tranquillitatis citius perducis. Ad te ergo hodie confugio, & à te iuari suppliciter exposco : quia quicquid volueris, à filio tuo facile impetrabis. Si tu ó gloriosa Domina pro me fueris, quis stabit contra me ? Et si mecum gratiam feceris, quis est qui me repellere queat ? Expande igitur nunc brachia tua super me, vt fugiam sub eis. Dic animæ meæ : Aduocata tua ego sum, noli timere. Sicut mater consolatur filium suum, ita & ego te consolabor. Vox tua hæc est, ó dulcis Maria. Quis det cordi meo eam semper audire ? Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua. Loquere, Domina mea, ad cor serui tui, quia audit seruus tuus. Seruus tuus ego sum, & filij tui. Amplius dico, mater mea tu, & frater meus Iesus filius tuus. Fidenter dixerim : Quia non tantum tibi, sed & toti mundo ipsum genuisti. Nolo idcirco matrem mihi vocare super terram : recuso aliam habere, præter te solam Dei genitricem. Non est similis tui in virtute & decore, in charitate & mansuetudine, in pietate & dulcedine, in fidelitate & materno solamine, in misericordia & miserationibus multis. Hodie te eligo & assumo. Hodie me tibi fiducialiter trado, & istud in æternum per te confirmari desidero. Sufficit enim mihi infimo si tecum bene confederatus fuero. Propterea lætabor & consolabor copiosè in te, & nomini sancto tuo magnificè laudes personabo.

2. O quàm pulchra es, & amicabilis Domina mea, sancta Maria, omni gratia plena. Si quis potest stellas cali numerare, poterit & virtutes tuas explicare. Sicut enim exaltati sunt cali à terra, sic vita tua exaltata est super vitas hominum : & splendor gloriæ tuæ, super omnes emicat choros Angelorū. Ascendat igitur nunc pauperula oratio mea, ad ditissimam Dominam meā, & desiderium meum ad te perueniat, vt in conspectu filij tui causam meam pronunties : ante cuius examen nemo ex seipso innocuus inuenitur. O clementissima Domina, propter nimiam charitatem

tem

tem & singularem confidentiam, quam ad te gero, tibi reuelavi causam meam, & amodo tutius reuelabo. Sentio enim de te exire virtutem magnam; & memoriale nominis tui, solatium fore animæ meæ. O dulcissimum nomen Mariæ, nomen vnctionis & gratiæ semper cogitandum, semper nominandum & venerandum. O nomen calicum, & verè angelicum: quod ore Euangelistæ constat fidelibus piè commendatum: Et nomen, inquit, virginis Maria. O sacratissima & omni laude dignissima Maria: Tu porta cæli: tu ianua vitæ: tu templum Dei: tu sacrarium Spiritus sancti. Quicquid igitur pulchritudinis & amœnitatis, in creaturis cerno: quicquid magnum & virtuosum in sanctis Dei confidero, totum tuæ generosæ celsitudini aptare desidero. Quia dignum est, vt me cum omnibus creaturis, ad tuam perpetuam laudationem transferam, quam in specialem matrem, ac fidelissimam aduocatam mihi elegi nunc, & post hanc vitam, ad benedicti filij tui Iesu Christi gloriam promerendam. Amen.

## ORATIO V.

*Oratio de eximijs virtutibus beatae Ioannis Baptista.*

1. O Sanctissime & præclarissime Ioannes Baptista, specialis amicus Iesu Christi, fidelissime præco Dei, & acceptabilis præcursor Domini. O summe venerande & semper amande patrone, magnus & excelsus in latitudine terræ, sed maior in altitudine cæli, vbi nunc inter summos Sanctos luce clariori præfulges, & honore speciali. Tu namque omnium prophetarum eximius vates, priores patriarchas & prophetas ortu temporis secutus es, sed virtutum iubare & meritorum gloria præcessisti. Siquidem velut cælestis quidam Lucifer, à Deo missus in mundum, & æterni regis nostri aduentum, solemque iustitiæ in tenebris exortum, actibus mirabilibus & verbis fide dignis prænuntiasti. Tu ab Angelo Gabriele, in templo Dei annunciatu es. Tu in vtero sanctificatus. Tu Spiritu sancto repletus, & ad vocem loquentis genitricis Dei Mariæ, in vtero materno exultasti. Tu puer, propheta altissimi vocatus es: & muto patri, loquelam diu amissam, sacri nominis tui editione reddidisti. Tu itaque mirabiliter natus, sed multo sanctius es conuersatus. Tu paterna domo, & omni parentela relicta, puer adhuc septennis eremum intrasti: vbi humano solatio destitutus, angelicam vitam vsque ad diem ostensionis suæ in Israel, solitarius exegisti. Tu asperum iter aggressus, vili contentus cibo, & duro accinctus indumento, delicias regum & diuitem molliciem strenuè de-



declinasti. Tu spiritu sancto inspirante, ad ostendendam populo viam perpetuæ salutis, ad agendam poenitentiam, & regnum cælorum consequendum, multa exhortatione euangelizans verbum Dei, fortiter prædicasti. Tu agnum Dei venturum, turbis prædixisti, & quem cæteri ab initio prophetæ verbis, signis, vita, moribus, ac magnis desiderijs, diu præfati sunt; tu fidelissime serue Dei, ac solemniter præcursor, Christum in carne iam præsentem, digito demonstraisti, dicens: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. Hic est enim, de quo dixi: Tu venientem ad baptismum tuum, Iesum Dei filium tuis sanctissimis manibus, ô venerabilis Baptista, in clypeo Ioannes, summa ut decuit cum reuerentia & tremore, in Iordane baptizasti. Tu patris vocem de sublimi sonantem audisti, Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. Tu Spiritum sanctum in columbæ specie, super Dominum Salvatorem descendentem ac manentem, beatis oculis contempsisti. Tu summæ Trinitatis ineffabile mysterium, superna reuelatione didicisti: atque Christo Iesu Domino nostro, indubitabile testimonium perhibuisti; quia hic est filius Dei. Sed & Iesus rursus, tam magnificum tuæ sanctitati testimonium reddidit: quale sanctorum aliquis audire, in hac mortalitatis luce, non meruit. Inter natos mulierum, inquit, maior Ioanne Baptista nemo surrexit.

2. O signifer martyrum honorande Ioannes: Tu zelo iustitiæ & amore castitatis efferuens, impijssimi Herodis regis incestum detestabilem, voce imperterrita obiurgasti. Et pro constantia veritatis, tetrum carcerem & dura vincula patienter subiisti: ac demum, ad petitionem mulierum turpissimarum, sanguinem tuum furiosè sitientium, benedictum caput tuum ab infantia Deo consecratum, gladio speculatoris amputandum spontaneus tradidisti. Sicque sanguine proprio purpuratus, & martyrij palma dignus effectus; quasi lampas mundi ardentissima, ad limbum sanctorum Patrum serenus descendisti. Quibus tunc nouum exultationis gaudium intulisti, dum ipsum humani generis redemptorem, in proximo aduentare, pro eruendis ex ore inferni electis, prænuntiares: quem profecto nascendo, baptizando, prædicando, ostendendo, ac moriendo, ut boni nuntij baiulus, in mundo prius præcurasti. O sublimissime virorum sanctorum, quomodo te magnificem & prædicem, penitus ignoro. Ita diuitem enim & magnum in omni gratia sanctitatis te inuenio, ut in omni choro sanctorum, singulariter splendidum ac decoratum gloria conspiciam. Imò nec præ splendore excellentis gloriæ tuæ, satis iam queo te conspiciari: sed neque ad plenum tuam dignitatem admirari sufficio. Vbi que enim nomen tuum volitat:

& in omni Ecclesia, laus sancti Ioannis Baptistæ excellenter claret. Si inter Angelos te quæsero, Ioannes par Angelis, & socius Angelorum, atque homine maior rectè prædicatur. Si inter Prophetas, etiam plus quàm Propheta, Christo teste, diceris. Si inter Apostolos, Apostolorum vox & euangelij primicerius dignissimè nominaris. Si inter martyres, tu fortissimus athleta martyrum nobiliter decantaris. Si inter Confessores & Doctores, tu almus Christi confessor ac doctor præclarus iure appellaris. Si inter virgines, tu virgo purissimus, virginis legatus & cognatus, legitime comprobaris. Si inter monachos & eremitas, tu deuotus eremicultor, ac monachorum sanctus institutor demonstraris. Si inter innocentes & puros, innocentiior & purior homo tibi similis non est inuentus. Si inter pœnitentes & abstinentes, tu cunctos primos austeritate vitæ & sinceritate conscientie præcedis.

3. O virum sanctissimum, super omnes & in omnibus laudabilem, Deo charissimum, Angelis acceptabilem, & hominibus valde amabilem. O ardens & lucens lucerna omnipotentis Dei, terram illuminans, cælum lætificans, peccatores conuertens, iustos conseruans, lapsos erigens, stantes roborans, omnesque pariter ad Deum trahens, atque in cæleste regnum perducere affectans, Esto (quæso) pie memor mei, & tuis sanctis precibus apud districtum iudicem, omnium peccatorum mihi indulgentiam impetra: atque virtutum germina in me satage plantare: quatenus liberatus à vitijs omnibus, Spiritus sancti vnctione efficiar dignus, atque post huius mundi varia discrimina, ad perpetuam beatitudinis portum, te suffragante, merear saluus peruenire. Subueni mihi precor obnixè, columna præsidij cælestis, in hora mortis imminenti, & pro salute indigentis seruuli tui, verbum bonum & placabile, apud regem Angelorum potissimè amicorum eius, loquere confidenter. Vt quem propriæ actionis pondus maxime grauat & perterret, tuæ sanctissimæ orationis scutum ab hostium insultatione defendat: & per tua gloriosa merita, anima mea de carcere carnis egressura, occurrentibus beatis Angelorum choris, ad æternum cæli palatium feliciter ac securè transire mereatur. Amen.

## ORATIO VI.

*Oratio de privilegijs præcipui amoris beati Ioannis Euangelista.*

**X.** **A** Ve dulcissime Ioannes apostole. Ave sanctorum Euangelistarum altissime. Ave sancte Marię matris Iesu custos fidelissime. Saluto te deuotis animi mei obsequijs. Honorifico te extotis cordis mei præcordijs. Inuoco te affectuosis precibus & suis spiritijs.

spiritus. En cupio laudes tuas personare; desidero virtutes tuas enarrare: affecto magnalia tua predicare. Quæso ergo te piissime Apostole, dignare me laudare te virgo sacratissime. Tu es enim dilectus ille discipulus, & inter ceteros magis dilectus, quem de seculi nuptijs, ad cælibem vitam attraxit Iesus Dei filius: & pro carnis illecebris, cælestibus te repleuit charismatibus. Tu pro amore Iesu, parentem in naui cum retibus reliquisti, & cælestem patrem cum Iesu filio eius inuenisti. Tu Dominum Iesum, euangelium regni cælestis predicantem, sequi non es fatigatus. Tu signis illius mirabiliter es delectatus. Tu doctrinis eius & salutaribus monitis, crebrò es informatus. Tu in persecutionibus eius, & opprobrijs sibi illatis, vehementer compassus fuisti. Tu cum Iesu in montem Thabor, ad videndam claritatem corporis eius, ascendisti. Tu ex auditu paternæ vocis, in excessu mentis raptus, penè à magnifica gloria defecisti. Sed tamen ex hac stupenda visione in agnitione filij Dei multum profecisti.

2. O facer & nimium felix Apostole: quanta tibi de Iesu tuo fuere reuelata, quæ mens humana infimis dedita nec capere potest, nec sentire. Quare te rogo Ioannes dulcissime, ora pro me feruentissime: quatenus totum seculum, cum suis vanitatibus & delectationibus vniuersis, valeam ex corde funditus relinquere; atque salutaribus Iesu doctrinis, quibus inebriatus es, me interitis accende, vt spretis & oblitis omnibus terrenis, ad montem virtutis, & purioris vitæ celsitudinem, te adiuuante valeam expedite ascendere. Cuncta enim vana sunt & nulla, quæ in hoc seculo videntur concupiscibilia. Idcirco quidem Christus, æterna Dei Sapientia, tibi reuelauit suæ claritatis gloriam, sanctis in futuro donandam: quatenus his visis secretis cælestibus, ad subeunda pro nomine eius qualibet aduersa igniretur: nec deficeret laceffitibus verberibus, aut iniurijs. Tu etiam appropinquante termino passionis, quo de hoc mundo ad patrem Christus erat transiturus, ad parandam cœnam agni paschalis, in ciuitatem cum Petro emissus es. Vbi cœna facta sancta, pius Dominus & humilis magister, tuos tibi ac reliquorum discipulorum suorum dignatus est lauare pedes. In hoc magnum præbens dilectionis suæ signum, nec non deuotæ humilitatis memoriale relinquens exemplum. O venerande Ioannes Apostole, conuiua regis æterni, ad latus residens dilecti magistri. Tu es ille dilectus discipulus, qui in hac cœnâ perpetuo memoranda, supra pectus IESV dulciter recubisti, & dixisti: Domine, quis est, qui tradet te? Qui mox ob indicium præcipui amoris, tibi secretè personam intimaui sui traditoris. Ille (inquit) est, cui ego intinctum panem porrexero. O verè singulari-

ter

ter prædilectum Apostolum, & inter ceteros dilectos discipulos, ampliori castitatis gratia, ac familiaritatis dono insignitum, cui ceteris tacitum, reuelatur in aure verbum.

3. O dulcissime Ioannes, quanta tunc de pectore Iesu traxisti arcana sapientiæ. Testantur sacra euangelij tui fluentia, toto orbe terrarum diffusa: quòd magno quodam præfagio futura gratia, supra pectus I E S U, caput tuum amicabilem reclinasti, vnde tibi tanta emanauit affluentia doctrinæ cælestis. Obsecro te sancte Apostole, dulcis amice Christi, refice esurientem animam serui tui, suauitate eloquij diuini: meque fac sepius interesse cæne Iesu, & pulcherrimo illo sermone delectari: quem Dominus Iesus nonisimè edidit coram discipulis, & tu ad legendum nobis clarissimè scripsisti. O precioso & amande discipule: tu egresso Iesu, trans torrentem Cedron ipsum cum reliquis discipulis secutus es ad hortum. Tu in secretum orationis locum, ab ipso specialiter cum duobus assumptus es. Tu Domino Iesu à iudeis capto & ligato, post ipsum sequi vsque in atrium summi Pontificis non trepidasti, & dilectum consortem tuum Petrum introduci fecisti. Amor siquidem Iesu, vos pariter illum præ ceteris audaciùs sequi fecit: sed humana fragilitas nondum valida mortem ferre, fugere compulit ac timere. Sicque Iesus solus permansit in passione sua à notis derelictus: quia sic voluntas Patris fuit, vt innocens occideretur pro nocentibus.

4. O beatissime Ioannes apostole, tu IESU ad mortem crucis damnato, ac multis vulneribus sauciato, vsque ad locum crucifixionis, ipsum tristi mente & flebili vultu prosecutus es, Virgine Maria mœstissima matre eius tecum pariter comitante, cum pia Magdalena, præ dolore iam penè deficiente. Verè in hoc apparuit ingens vis amoris tui, & maternæ compassionis cordialis affectus: quòd Iesu in cruce demum suspenso, & matri virgini gladio doloris vulneratæ, tam proximè & firmiter astitisti. Ideoque & in extremo constitutus spiritu, Christus tibi matrem suam specialiter commendauit: vt virgo virginem seruares, & de reliquo, in necessitatibus illius curam gereres, ac studio officiosissimæ charitatis, tanquam propriæ matri, ei filialiter deseruires. O fidelissime & castissime custos beatissimæ matris Christi virginis Mariæ, cubicularius sponsi ecclesie, thesaurarius regis æterni: qui post Christum, quasi alter subdelegatus es filius, tibi commissa est arca Dei, continens manna cæleste: tibi seruanda creditur porta cæli lucida, per quam introiit rex gloriæ, cum idem in Cruce moriens ait: Ecce mater tua. O mater tua, mater Dei, mater alma, mater in æternum benedicta; tibi commissa, tibi credita, tibi associata. O quis mihi det talem habere

ma-

matrem, & talē cum ea custodem: quibus tute valeam pauperulā animam meā committere protegendam: ne in hora exitus terribilis me perterreat seuerus ille inimicus. O bone & clemētissime Iesu, memento mei in nouissimis meis: & dum mihi subtrahitur vox carnis, & omnis sensus deficit, tūc pia me muniat oratio tuā dilectissimæ matris: & B. Ioannis Apostoli fida custodia, mihi potenter assisat. Eia mater pia & misericors virgo Maria, rogo te per filium tuum charissimum, & eius Apostolū tibi in Cruce commendatum, subueni mihi in omni loco & hora, maxime in extremis agonizanti: quæ dilecto filio tuo Iesu, cū B. Ioanne & Maria Magdalena, astitisti. O dulcissime Ioannes Apostole, clemens custos & fidelis semper amice, prōtege me armis militiae cælestis, & signo sanctę Crucis, Christiani nōminis inimicum à conspectu meo repelle; meque in Iesu nomine libera, cū horrida mortis ingruit hora. O duæspeciosæ oliuę, summæ pietatis & misericordię; ego me vestris intercessiōibus & perpetuæ protectiōni deuote commendo: vt omnibus hostibus remotis, ad Christi regnum me vobiscum feliciter perducatis. Amen.

## ORATIO VII.

*Oratio de laudibus S. Thomæ Apostoli.*

**I.** **A**ue gloriose Thoma Apostole, omni laude & honore dignissime. Aue illustrissime predicator Euangelicę veritatis, lux & decus Ecclesię vniuersalis. Aue seruentissime amator Christi, cuius sanctissimū latus tāgere meruisti. Aue lucidissime contēplator abyssalis veritatis, profundissime penetrator Trinitatis, certissime explorator glorię humanitatis. Aue solidissime confessor fidei, magnifice reparator fidei, validissime propulsator omnis dubietatis. Aue clarissime illuminator hominū, qui potentissimum Indię regnum, signis ac doctrinis conuertisti ad Dominum. Aue eximie patror mirāculorum, mortuos suscitans, leprosos mundans, cęcos illuminans, dæmones fugans, & omnem infirmitatem in Christi nomine curans. Aue sapientissime architector cælestis fabricę: qui pro terreno palatio, parasti regi Indorum perpetuam mansionem in cælo. Aue purissime zelator castitatis, altissime laudator virginittatis, honestissime conseruator integritatis, deuotissime venerator sacerdotalis dignitatis. Aue perfectissime contemptor diuitiarum, largissime distributor elemosynarum, benignissime refector pauperum, solemnissime ædificator ecclesiarum. Aue patientissime tolerator persecutionum, infatigabilis laborator pro salute anima-

P d d

rum

rum, fidelissime pastor credentium populorum. Aue fortissime athleta martyrum; debellator demonum, extirpator errorum, destructor idolorum, victor tyrannorum, flammam superans, incendia non sentiens: qui pro amore Christi gladio transfixus, vitam gloriosa passione terminasti. Amen.

## ORATIO VIII.

*Oratio de meritis & virtutibus S. Thomae Apostoli.*

I. **O** Summe, venerande, & semper amande patrone S. Thomae Apostole Christi, Iesuque electe discipule, supplices ad te preces cum desiderio effundo: & per quotidiana oris mei obsequia, tua gloriosa imploro suffragia. Fac te mihi exorabilem, & cordi meo exhibe te semper amabilem: ut laus tua ex ore meo nunquam deficiat; sed de die in diem noua deuotione excitetur. Perueniat mens in oratione, & in meditatione mea ignis diuini amoris accendatur: atque in veneratione tui sancti nominis, omnia interiora mea dulci iubilatione repleantur. Tu es enim electus discipulus Iesu, & meus dilectus Apostolus, quem mihi specialem in patronum & aduocatum elegi: cui etiam animam meam custodiendam, & rotam vitam meam protegendam, fideliter & deuote committo. Tu plurimum potes apud regem gloriae. Ideoque precor te; memor esto mei peccatoris, tuis sanctis precibus, faciem placando pie conditoris. Tu a Deo patre aeternaliter praecognitus es & electus, tu a filio eius vnigenito, incarnato temporaliter, vocatus es, & Apostolico ordini insertus, praedicationis officium fideliter adimplesti. Te Christus ore proprio instruxit, mellifluis colloquio confortauit, in fide recta fundauit, & corporali sua praesentia frequenter latificauit: tu a Christo multa signa fieri beatis oculis conspexisti: tibi etiam virtutem faciendi miracula, infirmos curandi, demonesque pellendi, contulit potestatem. Tu omnibus relictis, Iesu vestigia ardentem es secutus, paupertatem eius humilitatemque libenter amplexando. Tu opprobria Iudeorum, odium quoque mundi, ab amatoribus huius seculi, cum Iesu patienter tolerasti. Quin etiam cum Christo lapidari & mori paratus fuisti, ita loquens ad condiscipulos: Eamus & nos, & moriamur cum illo.

2. Tu in cena dominica ad mensam Christi, tanquam vnus ex caelestis regis conuiuiis, cum Apostolis coenasti: atque post agnum typicum, sanctissimum Christi corpus & sanguinem, de sanctis & benedictis manibus eius, plena fide & magna reuerentia acce-

accepisti. Tu ibi à Christo summo sacerdote, ad tantum mysterium celebrandum, in sacerdotem noui testamenti consecratus es: & à summo pontifice Iesu, in pastorem & episcopum animarum fidelium ordinatus. Tibi Christus tuos dignatus est lauare pedes, exemplum tradens suæ maximè humilitatis, perpetuæ dilectionis insigne; docens & tali mysterio, affectus animæ à vitijs esse mundandos. Tu de Christi traditione, discessu, passione, ac morte, quam palam prædixit, vehementer contristatus es: paratum habens animum, & in carcerè & in mortem cum ipso transire: quemadmodum & ceteri omnes discipuli dixerunt. Vnde, quod tunc dispensatiuè tuo negatum fuit affectui, postea feruentius triumphali passione consummasti. Tu Christo sermocinante, & multam consolationem aduersus mundi pressuras proferente, ipsum de transitu suo ad patrem, fiducia deuotæ mentis interrogasti, dicens: Domine, nescimus quò vadis, & quomodo possumus viam scire? O quantus ferror amoris cordis tui, ad sequendum iter dilecti magistri! Respondit tibi dulcis Dominus & magister. Ego sum via, veritas, & vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me. O beatissime Thoma, quàm sublimè meruisti responsum: quàm sacrum & profundum audisti mysterium. Tibi Christus seipsum reuelauit, tibi viam ad Patrem ostendit, se vnum cum Patre esse docuit, ac vitam æternam se daturum diligentibus se promisit. Tu quoque hymno dicto, cum Iesu in monte oliuarum exiisti: & appropinquante traditionis hora, de captiuitate illius & alligatione, mœstissimus remansisti. At ille, qui pro mundi redemptione pati venerat, mortis subire supplicium non recusauit. Nec ultra triduum, à mortuis resurgere distulit; sed die tertia discipulis glorificato in corpore apparuit, & die octaua tibi specialiter suæ humanitatis præsentiam indulsit.

3. Signa victoriosæ passionis ostendit, ad palpandum se inuitauit, manus ac latus vulneribus sacris insignitas, ad tangendum patenter præbuit: & de pectore tuo, omnem dubitationis serupulum eduxit. O sacer tactor vulnerum Christi. Quantam gratiam & dulcedinem de vulneribus saluatoris traxisti. Ex tactu quippe veri corporis Christi, fidem resurrectionis recuperasti, spem veniæ recepisti, & ampliorem charitatis feruorem denuo conquisisti. In latere Christi, reconciliatus es: in palpatis vulneribus, totus sanatus es, & Christo intimè copulatus. Ex aperto latere Christi, latitudo tibi influxit diuinæ charitatis: ex sacro tactu stigmatum, certitudo tibi infulsit clarificatæ humanitatis. Tu ex dubio, factus es certior: ex tactu, firmior: ex visu, iucundior: ex auditu sermonum, doctior.

doctior. Nil ergo tibi dubitasse nocuit, quando tot signa credulitatis inde prouenerunt. O fortissima columna cœtus Apostolici, quàm validis probationibus fidem nostram roboras: quàm libenter rectè credentes suscipis: quàm misericorditer infirmis compateris: quàm maximè in fide titubantes erigis; ac tuo exemplo, ne desperent, dulciter consolaris. Tu fidei nostræ scutum inexpugnabile. Tu ancora spei nostræ firmissima. Tu charitatis lucerna. Tu castitatis speculum. Tu iustitiæ norma. Tu virtutis splendor. Tu miraculorum gloria. O lampas Ecclesiæ ardentissima, celestis gratiæ balsamo repleta: quàm feruida sunt, & uerbim fragrantia tuæ fidelissimæ confessionis verba. Deum enim verum confessus es & hominem, quando dilecti magistri latus tetigisti, dicens: Dominus meus, & Deus meus. O amantissimè & dulcissimum verbum, plenum fide, auditu iucundum, delectabile ad ruminandum. Verè totus in admiratione raptus, totus in amore liquefcens, totus diuina dulcedine inebriatus fuisti: cum redemptoris nostri arcana intraisti, & de dominici lateris fonte, dulcissimum fidei verbum reportasti, dicens: Dominus meus, & Deus meus. O quàm salutaria medicamenta, in aperto Christi latere inuenisti! Quàm mellifluum æternæ sapientiæ gustum de fontibus saluatoris hausisti!

4. Beatus es S. Thoma Apostole, & benedictus sermo oris tui: qui summam salutis nostræ, & æternæ redemptionis pretium, in passione Christi & resurrectione nobis demonstraisti. In Christi siquidem passione, salus nostra & redemptio: in resurrectione eius vita nostra, & perennis spes gloriæ. Huius beatissimæ resurrectionis dominicæ tu factus es testis veracissimus: sicut Ioseph sponsus Mariæ virginis, custos virginitatis eius fuit, & testis fidelissimus. Ioseph ab Angelo doctus est de mysterio incarnationis, tu ab Angelorū Domino de veritate resurrectionis. Ille iubetur Mariam coniugem suam accipere, tu Christi gloriosam carnem iuberis tangere. Ioseph post reuelationem Angelicam, beatam Mariam in suam accepit reuerenter custodiam: tu post compertam Domini apparentiam, clariorem accepisti fidei intelligentiam, & insuperabilem euangelizandi constantiam. Maria Magdalena amoris plena, Iesum tangere voluit, & prohibetur: tu Christum sine prohibitione iuberis tangere, vt fides tua firmaretur, & desiderium cordis tui citius impleretur. Ex certa causa mysterij, illa à tactu pedum ad modicum tempus suspenditur: vt prudentiam disceret, & Christum non iam secundum carnem quæreret. Tu statim viso Domino, ne diutiùs dubitans maneres, ob necessarias causas, & pusillorum fidem instruendam, à sacra loca vulnerum, dexteram tuam porrexisti, dicens:

Do-



Dominus meus, & Deus meus. O felix Apostole, cui omnia e-  
dunt ad gloriam, & maiorem diuinitatis Christi cognitionem  
capessendam. Tum etiam cum S. Petro & Ioâne ac alijs bis binis  
discipulis ad piscandum in mari Tiberiadis, vt lætus sodalis nauē  
ascendisti: ibique Dominum manē in littore stantem aspexisti;  
quod iusserat, fecisti: & de magna piscium captura cum discipu-  
lis lætatus es: & de pane Christi assoque pisce, ibidem diuinitus  
paratis, Domino ad conuiuium exhortante, iucundè refectus es.  
Tu Dominum Iesum, postquam multis apparitionibus, varijs si-  
gnis & documentis, suam declarauerat resurrectionem, ad cælos  
sursum ferri ac Patris dexteram potenti virtute petere aspexisti;  
sanctos Angelos quoque, in vestibus albis vidisti apparenter as-  
sistere; & his qui simul aderant ad tam grande spectaculum, de  
secundo Christi aduentu audisti, reuerēdæ maiestatis verba præ-  
nuntiare, dicentes: Sic veniet, quemadmodum vidistis eum eun-  
tem in cælum. Tu Christo assumpto in gloria Patris, statim re-  
gressus es cum gaudio à monte Oliueti, in locum cœnaculi gran-  
dis: vbi Dominus pascha solemniter celebravit cum discipulis &  
ianuis clausis post resurrectionem eis apparuit: ac tibi etiam sua  
sacra vulnera palpanda exhibuit. Ibi que cum Maria matre Iesu,  
& Apostolis eius, familiariter de virtutibus & actibus saluatoris  
contulisti: atque deuotis insistendo precibus, Spiritus sancti ad-  
uentum magno cum desiderio expectasti. Tu in die sancto Pen-  
tecostes, Spiritum-sanctum in linguis igneis accepisti: & omnium  
linguarum scientia plenissimè imbutus es: omniumque celestium  
virtutum charismatibus largissimè repletus, ac tanto fidei etiam  
calore accensus; vt omni metu Iudæorum excluso, verbum Dei  
cum fiducia predicares, & testimoniū resurrectionis Iesu Chri-  
sti magna virtute perhiberes. Tu spiritu fortitudinis indutus, &  
patientię clypeo præmunitus, nec pontificum minas, nec magi-  
stratum potentiam expauiisti: sed Dei obedientiam mandatis  
principum prætulisti, eligens potius pro nomine Iesu contume-  
liam pati, carcerem quoque ac mortem subire, quàm verbum  
Dei coram plebe reticere.

6. Tu Spiritu-sancto inspirante per diuersas regiones Euāge-  
lium seminasti: ac tandem Christo tibi apparente, ad Indiā lon-  
gè transmissus es. Vbi maximum fructum populorum Domino  
acquifisti, multis gloriosis signis & prodigijs Euangelicam veri-  
tatem confirmando. Tu diuina providentia disponente, tres san-  
ctos reges magos venerandos, qui Christum natum stella duce  
visitauerunt, perfectissimè de actibus Christi, de passione eius ac  
resurrectione, atque de cunctis fidei mysterijs informasti: quos  
& sacri baptismatis fonte ablutos, & in Christo renatos, prædicē-

te Dei gratia in sacerdotes & archipræsules deuotè consecrasti. Tu plures per Indiam ecclesias, cum idoneis & probatissimis ad celebrandū ministris instituisti: & prædicationis verbo diligenter insistendo, ope etiam curationis fidelium animos, vt pius pastor, à terrenis ad cælestia subleuasti. Tu contra varios animarum languores, salutaria adhibuisti virtutum remedia, atque perpetuis paradisi gaudijs corda mœrentium, vt spiritualis medicus, studuisti clementissime consolari. Tu largissimus in pauperes, nihil de terrena substantia concupiscendo. Tu misericors super peccatores, nullum propter enormitatem criminum despiciendo, sed omnes ad emendationem vitæ, pia admonitione exhortando, gratissimum Deo sacrificium, de animarum lucro, suppliciter obtulisti. Tu serenus aspectu, moribus disciplinatus, verbis discretus, actu strenuus, humilis corde, corpore castus, sublimis intellectu, oratione deuotus, lachrymis profusus, meditatione purus, prædicatione feruidus, contemplatione crebra ad Deum suspensus fuisti. Tu meritis locuples, virtutibus eximius, conuersatione sanctus, fama clarus, signis mirificus, plenus Spiritu sancto & gratia: Deo dilectus, ac hominibus multum venerabilis apparuisti. Tu post multos labores, & varia pro Christo tolerata certamina, ad æternam meruisti cōscendere requiem beatorum. Ibiq̄e perfrueris claritate diuina, & pura mentis intelligentia Christum in sua specularis gloria: certus iam de æterna patris mansione, ac felici deitatis visione: de qua ante passionis horam, ad Patrem orans dicebat: Pater, quos dedisti mihi, volo, vt vbi ego sum, & illi sint mecum: vt videant claritatem meam, quam dedisti mihi.

6. Gaude beatissime Thoma Apostole, ad mensam Christirefidens in regno patris eius, non bibiturus vltra de calice vitis terrestris, nec mortem gustaturus in æternum: quoniam hora persecutionis transijt, nox tentationis abiit, & potestas tenebrarum ad nihilum redijt. Iam princeps mundi huius eiectus est foras, iacet sub pedibus tuis, deuictus est cum suo tyranno, & tu exultans sublimiter coronatus in cælo. Iam fulges in choro Apostolico, vt sidus clarissimum: & inter agmina beatorum martyrum locum obtines dignissimum. Iam de multiplici laborum tuorum fructu lætaris: & de copiosa fidelium turma, quam tecum ex ore inferni traxisti ad cælum, vt potens miles, peracta gloriaris victoria. Lætetur & congaudeat gloriæ tuæ sancta mater Ecclesia: & pro tuarum magnificentia virtutum, solemnes Deo referat grates ac laudes. Gratuletur speciali deuotione inclyta gens Indorum sacri corporis tui dotata reliquijs venerandis: & cuncta per orbem concio Christianorum tuis gloriosis muniatur suffragijs

fragijs. Vale gloriose ac semper honorâde Apostole Thoma: impetra gratiam seruis tuis, & in aduentu districti iudicis asta fideliter iudicandis, cum interuentu piæ Dei genitricis Mariæ virginis, cuius fructus ventris æternaliter sit benedictus. Amen.

*Collecta.*

7. **D**eus, qui B. Thomæ Apostolo tuo, post resurrectionem tuâ apparuisti, & ci vulnerum tuorum cicatrices ad palpâdum præbere dignatus es: concede nobis, gloriosis eius meritis & precibus, fidem rectam firmiter tenere, atque passionis tuæ sacra stigmata in mente iugiter portare: quatenus tua sancta vestigia sequendo, ad resurrectionis gloriam peruenire mereatur. Qui uiuis & regnas Deus.

*Collecta.*

8. **D**omine Iesu Christe, illuminator mundi, & dator vitæ æternæ: qui B. Thomæ Apostolo, ac dilecto discipulo tuo, in cœna respondiisti: Ego sum via, veritas, & vita: da nobis eiusdem sanctissimi Apostoli tui interuenientibus meritis, per humanitatis tuæ humilitatem, ad diuinitatis ascendere maiestatem: nec non cælestis mensæ in regno tuo participes effici. Qui uiuis & regnas Deus, per omnia secula seculorum. Amen.

*Collecta.*

9. **D**eus, qui B. Thomam Apostolum tuum, ad prædicandum gentibus fidem, ad Indiam longè transmisti, & multorum miraculorum gloria ipsum sublimasti; da cunctis fidelibus tuis, suffragia eius implorantibus, vt in fide inueniantur stabiles, & in opere efficaces. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

## O R A T I O IX.

*Oratio de magnis priuilegijs beatissima Maria Magdalena.*

**I**Salue beatissima Maria Magdalena, à Christo prælecta & vocata, multis ac magnis diuinæ familiaritatis priuilegijs sublimata. Te veneror & collaudo, te humiliter inuoco & exoro, te affectu sincerissimæ deuotionis amplector & amo. Quoniam Iesus æternus amor te dilexit plurimum, & ad cælestis vitæ traxit fastigiû. Tu es illa nobilis & famosissima Maria Magdalena, de qua sacra nobis pandunt Euâgelia, multa pietatis & san-

critatis opera. In te peccator spem veniæ, iustus vnctionem gratia, apud fontem concipit misericordiæ. Tu es enim illa quondam nominata peccatrix, sed nunc sancta & millies felix: quia repente de caelo respexit Dominus, & altissimus dedit vocem suam, immutando tibi cor alendi, vt contrita & humiliata venires ad pœnitentiam: iustificata verò & consolata, redires cum pace in domum tuam: nec iam vltra esses peccatrix, sed ardētissima amatrix Iesu Christi. Tu es igitur illa sancta Maria pœnitens & lachrymosa femina, quæ pedes Domini lachrymis inundantibus rigasti, capillis terxisti, crebris osculis strinxisti, preciosoque vnguento vnxiisti: tot offerens Deo holocausta, quot prius habuisti vite delectamenta. Accepit benignissimus Dominus tuam gratanter pœnitentiam, dicens: Remittuntur tibi peccata tua: & Fides tua te saluam fecit, vade in pace. O dulcissimum & piissimum verbum, fiducia & gratia plenum, omnibus pectoribus adoptandum! O caelestem medicum, misericordem, patientem, & humilem! qui cum sit omnium altissimus & sanctissimus, non est tamen dedignatus tangi peccatricis manibus. Gaude igitur beatissima Maria, pro tam copiosa Dei clementia. Ora pro peccatis meis, & pro omnibus qui peccatorum foueam incidimus: vt diuina misericordia, te interueniente, non solum nos in ore Leniathan ire prohibeat, sed ab ore eius etiam redire concedat.

2. O Maria tu es illa religiosa & benedicta femina, quæ Dominum secuta es per ciuitates & castella, ministrando ei de facultatibus tuis, qui erat omnium rerum creator & dator. Vnde ipsum aliquando hospitio suscepisti, cum venerabili sorore tua Martha. Quæ cum sollicita esset in ministrando, de otio tuo conqueri cœpit. Sed Dominus pro te respondit, sicut sapius faciebat, plus recommendans tuum otium, quàm Marthæ negotium. Maria (inquit) optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea. Rogo iam te, ô felix & caelestis Maria, fac me huius optimæ partis participem: vt post hanc laboriosam vitam, perueniam ad æternæ contemplationis quietem. O Maria, tu es illa fidelissima & charissima Lazari soror, quem à mortuis resuscitauit Dominus & saluator noster. Ibi namque pius Dominus, tuis lachrymosis precibus, sororisque tuæ anxij querimonijs, in tantum compassus est, vt lachrymas funderet: ostendens, quàm verè nobis in sua humanitate coniunctus esset. Quæso te piissima Maria, Christo familiaris & dilecta, esto mihi supplex exoratrix pro gratia, quæ est animæ vita: vt in ea viuere & mori merear, ac in futura resurrectionis gloria cum Sanctis resuscitari.

3. O Maria, tu es illa odorifera vnguentaria, quæ in domo Simonis leprosi vnixisti secunda iam vice pedes Domini Iesu, & solita deuotione liberior effecta, super caput recumbentis preciosum vnguentum largius effudisti. Tunc impleta est domus ex odore vnguenti: sed & nunc quotidie impletur, ex virtutis tuæ fragrantia tota Ecclesia Dei. Vtinam & ego indignus peccator, tam sancti & miri odoris liquore, in interiori thalamo cordis, ad modicum perungi merear: quatenus omnis foetor vitiorum expellatur, & virtutum suauitas in me meritis tuis accendatur. O Maria, tu es illa infatigabilis imitatrix passionis Christi; quæ Dominum baiulantem sibi crucem à longè secuta es per portam Hierusalem; dolens & mœrens nimis, propter ipsius ignominiosam mortem, quæ nullius culpæ habuit maculam: nec non propter benedictæ matris eius doloris vehementiam. O quàm libenter illam crucem portasses post Iesum, si admissa fuisses! Veruntamen iam in cruce suspensio astitisti cum matre eius, & discipulo dilecto. Tandem eo sepulto, noua tristitia orta est in corde tuo. O quantus luctus omnium amicorum Christi; quanta præcipuè lamenta sanctarum mulierum! Illæ tamen plus omnibus fleuerunt, quæ præ cæteris cordaliùs amauerunt, scilicet Maria mater Domini, & Maria Magdalena.

4. Quis mihi peccatori arido ligno, fontem det lachrymarum: vt plangam saltem vna hora diei, passionem Domini mei Iesu Christi, cum Maria Magdalena, deuotis & amorosis lachrymis plena. O Maria audi vota mea etiam hac vice, vt discam tecum lachrymari. O sancta & præfulgida Maria, tu es illa feruētissima visitatrix sepulchri Domini: quæ valde manè ante solis ortum, cum aromatibus ad monumentum venisti. Ibi sanctos Angelos dominicę resurrectionis testes vidisti. Sed parum tibi fuit Angelos videre, nisi & Angelorum Dominum videres. Propterea foris ad monumentum stabas, & plorabas, quia ablatum putabas. Iterum te inclinabas, & introspiciebas: quia amanti non sufficiebat semel quæsisse. Sed ô Maria noli diutius flere, ecce surrexit auctor vitæ, & tu eris nuntia tantę gloriæ. Quod & ita factum credimus, & Deum in te glorificamus. Surgens enim Iesus manè prima sabbati, primò apparuit tibi, & tu cæteris gloriam resurrectionis eius nuntiasti. Facta es ergo apostolorum apostola, & inter tres feminas illustrior & prima. Nūc humiliter vestigijs tuis prostratus peto, vt intercedas pro me, & pro omnibus te diligentibus & venerantibus, tibi congaudentibus de donis & priuilegijs tuis: quibus Dominus & Saluator noster, mirificè te glorificauit, benedixit, & exultauit. O felix Maria, ô pia patrona, memento mei in hac hora, & in separatione vltima,  
quan-

quando anima mea Deo erit presentanda. Amen.

*Collecta.*

5. **D**eus, qui B. Mariæ Magdalenæ poenitentiam clementer suscepisti: & ei post peccatorum veniam, gratiam tuam copiosius infudisti; tribue nobis, eius intercessione, mala nostra distinctè plangere, & post planctum spe veniæ respirare, ac æternæ vitæ perceptione lætari. Qui vivis & regnas Deus.

O R A T I O X.

*Oratio de virtutibus & moribus nobilissima virginis Agnetis.*

1. **G**audere Agnes virgo Christi, quæ in mundo dum fuisti, Iesum dilexisti. Gaude Agnes virgo mitis, quæ moribus redimitis Deo placuisti. Gaude Agnes gemma castitatis, quæ candorem tuæ puritatis nunquam amisisti. Gaude Agnes pulchra facie, quæ à nulla mundi specie vinci potuisti. Gaude Agnes rosa speciosa, quæ accepta morte preciosa calos conscendisti. O piissima & dulcissima Agnes, pietati tuæ intimè supplico, charitati tuæ me integrè trado, orationibus tuis me deuotè commendo. Exaudi seruum tuum ad te clamantem, tibi seruire cupientem, tuis laudibus insistentem, & te sincerissimo corde diligentem. In te inuenio, quod amo: in te cerno, quod cupio: in te lego, quod stupeo: in te confidero, quod laudo. Tu speculum castitatis: Tu decor virginitatis: Tu splendor fidei: Tu ornamentum domus Dei: Tu Angelorum gloria, nobis exemplum sanctimonie. Tu amatrix deuotorum, gubernatrix viatorum, nutrix infirmorum, effugatrix vitiorum, suscitatrix tepidorum. Tu Apostolorum filia: Tu Martyrum socia: Tu confessorum amica: Tu virginum soror: Tu viduarum honor: tu continentium patrona.

2. O virgo mitis, humilis, & deuota. O virgo prudens, innocens, & casta. O virgo præclara, cuncta despiciens terrena, quasi stercora. Non aurum, non diuitias, non possessiones, non familias, non nuptias seu quaslibet delicias attendisti; sed amorem Christi omnibus, quæ in mundo sunt, præposuisti. Igitur facta es Christo nimis chara, & eius sponsa à cunabulis consecrata. Nobili etiam ex genere Romanorum, sed nobilior fide & pudicitia splendisti. Fecit tandem amor Christi immensus, ut pro ipso subires ignem & enssem. Dulce & optabile tibi fuit pro Christo mori: quia tuam animam præstolabantur Angeli sancti, ut eam perferrent ad gaudia paradisi. Cum palma igitur decorata Martyrum thalamum es ingressa cælestis sponsi. Quem quæso pro me

me exorare digneris, vt mihi salutem mentis & corporis tribuat, tentationes diaboli compescat, carnis desideria extinguat: seculi vanitatis auferat, à societate mala custodiat, bonis & sanctis me iungat: per viam mandatorum suorum me dirigat, spatium veræ poenitentiae & emendationem vitæ concedat; indulgentiam & remissionem omnium peccatorum mihi tribuat: gratiam & consolationem Spiritus-sancti cordi meo frequenter infundat: ab omni malo abstinere, omnibus virtutibus adherere faciat: finem bonum, & felicem mortis horam inuenire, propitius adiuet: lætam & securam viam euolandi ad cælestem habitationem parat. A sanctis Angelis suscipi me iubet, ac in æternæ beatitudinis aulam introducat. Vbi omnium sanctorum gaudijs sociatus, merear iucundum vultum gloriæ ipsius sine fine speculari. Amen.

D E

## MORTIFICATA VITA PRO CHRISTO.

I. **Q**uoniam gloriosus Apostolus Paulus docet me mortificatam gerere vitam, dicens: *Existimate vos mortuos mundo, viuentes autem Deo in sanctificatione.* Et in alio loco dicit: *Si commortui sumus, & conuiuemus.* Idcirco mortificatio est mihi necessaria, & quòd in omni re me relinquam & vinc propter Christum: qui pro me mortuus est, & resurrexit à morte. In vita Domini nostri inuenio perfectam mortificationem mei ipsius, secundum affectionem naturæ & inclinationem sensualitatis, quæ debet utique refrenari & subiugari. Inuenio etiam in morte Christi, quãdam spiritualem & internam vitam, gratia & virtutibus plenam: cum qua resurgo ab omnibus perituris rebus & adhesionibus creaturarum extra me vel in me, cum aliqua dilectione aut auersione. Et quando ab omnibus vacuus sto, & inoccupatus maneo, tunc ad cælum pergo cum Christo: nec vlla res me tunc delectat, nec vllum solatium recreat: sed solum vnio Christi, sua gloria, & esse cum Christo.

2. O quàm felix est ista mortificatio, quæ mihi aperit ianuam æternæ vitæ? Beatus Ioannes Euangelista audiuit vocem de cælo dicentem sibi, *Beati mortui, qui in Domino moriuntur. A modo enim iam dicit spiritus, vt requiescant à laboribus suis.* Verè celeste est verbum, mori peccato, & vim facere naturæ. Nec prius  
vera

Rom. 6.

2. Tim. 2.

Apo. 14.

vera